

ved Bestemmelsen om, at det større Antal af Sogneforstanderskabets Medlemmer skulde vælges af Folk, der vare i en særlig betryggende ydre Stilling, da forekommer det mig ikke, at denne Indvending kan anses for ganske afgjørende; thi med Hensyn til Lagthinget er der jo Noget, om ikke aldeles tilsvarende, saa dog Noget, der gaaer i samme Retning, nemlig den Bestemmelse, at Halvdelen af Medlemmerne skal vælges blandt Folk, der svare idetmindste 2 Rbd., som maaskee efter Forholdene paa Færøerne kan være en Census, der ikke er saa meget vidt fra den Census, der er besluttet med Hensyn til Valgene til Sogneforstanderskabene i Danmark.

Orsted: Jeg har allerede ved første Behandling yttret, at jeg ikke kan være enig i det af Udvalget gjorte Forslag til Endring i § 2, fordi jeg fandt, at Lagthingets Forslag var aldeles principrigtigt; det er i det Væsentligste overeensstemmende med det Udkast, som i sin Tid blev forelagt Folkethinget af den daværende Indenrigsminister, en Mand, der vistnok kjender de færøiske Forhold saa godt som nogen Anden her i Landet, og det var ogsaa efter min Formening aldeles principmæssigt. Der er optaget, som jo ogsaa Udvalget, idetmindste dets Flerhed, har erkjendt, en Betyggelse for, at de, der skulle have Udgang til de omhandlede Valg, der deels ere Communalvalg, deels angaae en politisk Institution, ikke ere aldeles besiddelsesløse. Den daværende Indenrigsminister har søgt denne Betyggelse i Besiddelse af Jord eller en Bygning af en vis Værdie; det har ogsaa Lagthinget fundet at være rigtigt. Jeg kan heller ikke, hverken efter hvad jeg har kjendt til de færøiske Forhold, og hvad jeg har hørt her i Salen, Andet end ansée det for den bedste og sikreste Betyggelse. Besiddelse af Jord eller Huus af en vis Værdie er Fasthed og giver Betyggelse for, at vedkommende Person ene havde nogen Interesse for de offentlige Anliggender,

og at det ikke svarer til det, som for Tiden gjælder her i Danmark med Hensyn til Grundloven, — thi hvad Communalvalgene angaaer, gjælder jo endnu Besiddelse af Jord eller Bygninger paa Landet som en Betingelse derfor; den Forandring i Communalraadenes Sammensætning, som her har været omhandlet, er jo endnu ikke bleven til Lov — er en Indvending, som ikke kan gjælde, da der er stor Forskel paa Beskæftningssystemet, og hele Tilstanden er ganske anderledes paa Færøerne; der gives næsten ingen Skatter. Derimod er Jordbesiddelsen, selv en ringe Jordbesiddelse, Noget, som fortjener at komme i Betragtning. Dersom man vilde kræve nogen meget stor Betyggelse, kunde man vist ikke lade sig nøie med en saa ringe Jordbesiddelse som den, den forrige Indenrigsminister havde foreslaaet, og endog er bleven noget nedsat af Lagthinget, men efter de færøiske Forhold kan man maaskee ikke gaae videre. Der er i Udvalgets forandrede Indstilling en dobbelt Afvigelse fra Lagthingets Forslag, hvoraf den ene er den, at det skal være nok, at man havde besiddet og brugt Jord i det sidste Aar, hvorimod Lagthingets Forslag gaaer ud paa, at man enten skulde have eiet den eller besiddet den som Fæster eller Beneficiarius. Altsaa, naar En har hadt Jord til Leie i det sidste Aar, skal han derved erholde Rettighed til at deeltage i Communalvalg. Dette finder jeg aldeles ikke principmæssigt; thi det, at han har kunnet leie Jord blot for en kort Tid, beviser ikke en Tilstand, som den, man forudsætter hos den, der har Udgang til Communalvalg; det har desforuden den forunderlige Følge, at Eieren bliver udelukket, naar han har leiet Jorden bort i det sidste Aar, Leieren træder i hans Sted. Det forekommer mig, at den Grund, som sandsynligviis har bevæget Udvalget til at gjøre Forandringen, er en reen Misforstaaelse.